

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Εἰς τὸ χωρίον Κορνάβους τῆς Κρήτης ἀνευρέθησαν εἰρήματα Λωρικοῦ ναοῦ τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι φαίνονται ὅτι ἦσαν ἐνεπίγραφοι. Εὐρέθησαν τρεῖς μεγάλοι λίθοι ἐπὶ τῶν τοίχων τούτων μὲ ἐπιγραφὰς γεγραμμένας βυστροφηδόν.

— Τὸ Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης ἀπεφασίσθη νὰ ἐγκατασταθῇ προσωρινῶς εἰς τὸν ἐκεῖ Βυζαντινὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἐμπράου, Ζάχου, Πελεκίδη καὶ Ροδοκανάκη ἐπιστατεῖ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν.

— Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ὁρλάνδος προέβη εἰς ἀνακαίνισιν τῆς στέγης τοῦ ἐν Μυστρά ναοῦ τῆς Περιβλέπτου. Τὰ ὀμβρία ὕδατα εἰσέρχοντο ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ ἡ περιήρησις Θεῖα Λειτουργία, ἡ θαυμασία τοιχογραφία τοῦ 16 αἰῶνος εἶχε καλυφθῇ δι' ἐξανθήματος, τὸ ὁποῖον δι' ἀποστολῆς εἰδικοῦ ζωγράφου πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ.

Ἡσχολήθη ἐπίσης ὁ κ. Ὁρλάνδος μὲ τὴν μελέτην τῶν Παλατιῶν τῶν Δεσποτῶν τοῦ Μωρέως, τῶν ὁποίων κατήρτισε λεπτομερῆ διαγράμματα καὶ ἀναπαραστάσεις πασῶν τῶν ὄψεων μετὰ τῶν λεπτομερειῶν τῆς κόγχης τοῦ θρόνου, τοῦ εὐκτηρίου, τοῦ ἀποχωρητηρίου, τῶν ἐξωτερικῶν διακοσμήσεων τῶν παραθύρων, καπνοδόχων κλπ. Ἡ λεπτομερεστάτη αὕτη μελέτη θὰ διαφωτίσῃ πλεῖστα σημεῖα τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ 14 καὶ 15 αἰῶνος καὶ θὰ ἔσῃ πολλὰς μέχρι τοῦδε κρατούσας πλάνας ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρονολογίαν τῆς κατασκευῆς τῶν διαφορῶν κτιρίων τοῦ Ἀνακτορικοῦ συγκροτήματος.

— Αἱ ἐν Ἐπιδάυρῳ ἀνασκαφαὶ αἱ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ κ. Καρβαδίου ἔφεραν εἰς φῶς νέα εὐρήματα. Παρὰ τὰ προπύλαια τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀνεκαλύφθη μέγα οἰκοδόμημα μὲ δάπεδον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἀρχαιοτάτα Μωσαϊκά. Εὐρέθη πρὸς τούτοις βάσις ἀγάλματος, εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐπιγραφή μεγάλης ἱστορικῆς σημασίας, ἀναγομένη εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κορίνθου ὑπὸ τοῦ Μουμμίου χρόνους, ἀναφέρεται δ' ἐν αὐτῇ ἡ συμμαχία μεταξὺ Ἐπιδάυρου καὶ Ρώμης, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιδάυρος ἀπέφυγε τὴν καταστροφὴν, καθ' ὃν χρόνον ἡ Κόρινθος κατεστρέφето.

— Εἰς τὴν θέσιν Ἁγιοὶ Θεόδωροι, περὶ τὰς δύο ὥρας ἀνατολικῶς τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης ἐξηκριβώθη δι' ἀνασκαφῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ξανθουδίδου ὅτι ὑπῆρχε περὶ τὸ 2000 π. Χ. συνοικισμὸς ἀγροτικὸς καὶ ἀλιευτικὸς. Λεῖψανα τῶν οἰκιῶν τοῦ συνοικισμοῦ τούτου σώζονται πολλά· ἐφέτος ἀνεσκάφησαν μόνον ὀλίγα δωμάτια, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ μαγειρεῖον μᾶς οἰκίας μετὰ τῆς ἐστίας. Ἐπίσης εἰς τὴν θέσιν τοῦ «Νίρου Χάνι» πλησίον τοῦ Ἡρακλείου, εὐρέθη ἕτερος Μινωϊκὸς συνοικισμὸς, τοῦ ὁποίου καὶ ἀνεσκάφη μέρος τῆς ἡγεμονικῆς οἰκίας· Ἀπεκαλύφθησαν δύο πολυτελεῖ δωμάτια σωζόμενα μέχρις ὕψους 1.50 μ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἔχοντα κατὰ μῆκος τῶν τοίχων κάλλιστα εἰργασμένα ἐδάλια ἐκ πλάκων γύψου καὶ ἐπὶ τῶν τοίχων ἀσβεστόχρῳμα μὲ κοσμηματικούς χρωματισμούς.

— Ἐπερατώθη ἡ ἐπισκευὴ τοῦ Καθολικοῦ τῆς παρὰ τὴν Λεβάδειαν Μονῆς τοῦ ὁσίου Λουκά. Τὰ Μωσαϊκὰ ἐξησφαλισθῆσαν καὶ ἡ στέγη ἀνυψώθη. Ὁ κ. Σωτηρίου κατήρτισεν εἰς τὸ Ὑπερῶν τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας μικρὸν Βυζαντινὸν Μουσεῖον ἐξ ὑπερεκατὸν ἀρχιτεκτονικῶν καὶ διακοσμητικῶν μελῶν, διεσπαρμένων

εἰς διάφορα τῆς Μονῆς μέρη, καὶ ἐξ ἀνεκδότων ἀξιολογωτάτων Βαζαντινῶν ἐπιγραφῶν. Ἡ πρὸ τοῦ ναοῦ σκαφικὴ ἔρευνα ἔφερεν εἰς φῶς τὰς βάσεις τῆς Φιάλης καὶ εἰς τὸ βάθος κομφοτάτην κρήνην Βυζαντινῶν χρόνων.

— Ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρχαιοτήτων κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος μεταβάς εἰς Τρίκκαλα ἐξηρεύνησεν ὅλα τὰ ἐκεῖ χριστιανικὰ μνημεῖα καὶ ἀπεκόμισε πλουσίαν ὕλην εἰς χριστιανικὰς ἐπιγραφάς. Οὕτως ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγ. Μαρίνης τοῦ 1750 ἀβεβαίωσε τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀστερίου ἀναγνωρισθεῖσαν τοιχογραφίαν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ φονεύοντος Βούλγαρον, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐπιγραφῆς. Εὔρε δὲ πλὴν ἄλλων καὶ εἰκόνας ἐν τοιχογραφίαις τῶν ἀρχιεπισκόπων Λαρίσης Ἀχιλλείου, Βησσαρίωνος, Νεοφύτου (ἀνεψιοῦ τοῦ Βησσαρίωνος) καὶ Οἰκουμενίου, ἐπισκόπου Τρίκκης. Τοὺς αὐτοὺς εὔρε καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Δημητρίου τοῦ 1627. Ἐπὶ δὲ νέους ἁγίους ἀρχιεπισκόπους Λαρίσης, ἀγνωστούς τῶς, εὔρεν ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων. Ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι τοῦ Ἀγ. Δημητρίου πρὸς τοὺς ἄλλοις εὔρε καὶ τοιχογραφίας δύο ἁγίων νέων μαρτύρων, τοῦ Ἀγ. Νικολάου τοῦ ἐκ Μετσόβου μαρτυρήσαντος ἐν Τρικκαλῶσι καὶ τοῦ Νικολάου τοῦ ἐκ Καρπενησίου μαρτυρήσαντος ἐν Κων)πόλει.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη τοῦ ΙΓ' ἔτους ἡ Ἐπετηρὶς τοῦ Συλλόγου »Παρνασσού«, περιλαμβάνουσα μελέτας ἐπιστημονικὰς καὶ ἱστορικὰς τῶν κ.κ. Γ. Χατζιδάκι, Α. Σκια, Κ. Ράδου, Χρ. Παπαδοπούλου, Σ. Μενάρδου, Σ. Θεοτόκη, Ν. Γιαννοπούλου, Π. Ζερλέντη, Σπ. Παπαγεωργίου, Ι. Σιαματούλη, Α. Ἀνδρεάδου τὰ πρακτικὰ τοῦ νομικοῦ τμήματος καὶ λογοδοσίαν τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1916—1917 πεπραγμένων.

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ «Mercure de France» ὁ κ. Δ. Ἀστεριώτης (Δεμπέγκ) παρακολουθεῖ, ὡς συνήθως, τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν, ὡς γράφει, πλὴρη δύο περιοδικὰ τὰ «Γράμματα» τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἡ «Παναθηναῖος» τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν ἐπισκόπησιν του γράφει διὰ τὴν μελέτην τοῦ κ. Παλαμά περὶ Τυπάλδου, διὰ τὰ «Ἔργα» τοῦ Μαβίλη, τὰ «Σπασμένα μάρμαρα» τοῦ κ. Πολέμη καὶ τὰ «Κλειστὰ βλέφαρα» τοῦ κ. Δροσίνη.

«L'Inviolable Serment» Λόγοι ἐκφωνηθέντες ὑπὸ ἐπιφανῶν Γάλλων διὰ τὴν Ἀσιατιαν καὶ Λωρραίνην. Μία εὐχλωττος μαρτυρία τῶν ὑπὲρ τῶν Γαλλικῶν ἐπαρχιῶν ἐνεργειῶν ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι σήμερον.

L'Effort Americain (1917—1918). Ἐπίσημος ἔκθεσις τοῦ πρώτου πολεμικοῦ ἔτους τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῆς δράσεως τῶν ἐν Γαλλίᾳ.

Ὑπὸ τῆς Κοινῆς τῶν Ἀλυτρώτων Ἑλλήνων Ἐπιτροπείας ἐξεδόθη εἰς τεῦχος ἡ διάλεξις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Γ. Φουζέρ περὶ τῆς Ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ καθήκοντος τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτου, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀλ. Φωτιάδου.